

زندگی جاودان

مطالعه: یوحنا، باب ۳

فناپذیری و جاودانگی

خدا آدم را از خاک زمین ساخت و در بینی او نفس حیات دمید و بدین شکل اولین انسان موجود زنده شد. ولی آدم گناه کرد و تبدیل به موجودی فناپذیر شد چون مجازات گناه مرگ است. رومیان، باب ۶، آیه ۲۳. همه ما موجودات فناپذیری هستیم چون از نوادگان آدم هستیم و ما نیز همانند او گناه کردیم. (رومیان، باب ۵، آیه ۱۲). خدا به گناه کاران اجازه زندگی جاودان را نمی دهد. زندگی که امروزه از آن لذت می بریم به زودی تمام خواهد شد درست همانند ما و یا بخار "حیات شما چیست؟ مگر بخاری نیستید که اندک زمانی ظاهر است و بعد نا پدید می شود" (یعقوب، باب ۴، آیه ۱۴). در عوض خدا جاودانه است. مزامیر باب ۹۰ به ما می گوید که خدا "ازل بوده و تا به ابد خواهد بود". این بدین معناست که خدا همیشه وجود داشته و خواهد داشت. اما اگر در قید زمان باشیم این را درک نخواهیم کرد. مزامیر، باب ۹۰ ذات خدا را با انسان مقایسه کرده است.

ذات پایا ناپذیر خدا (مزامیر، باب ۹۰، آیه ۲)	ذات فناپذیر انسان (مزامیر، باب ۹۰، آیه ۱۰)
قبل از آنکه کوه ها به وجود آیند و زمین و ربع مسکون را بیافرینی از ازل تا به ابد تو خدا هستی	ایام عمر ما هفتاد سال است و اگر از بنیه، هشتاد سال باشد لیکن فخر آنها محنت و بطلالت است زیرا به زودی تمام شده، پرواز می کنیم.

او در تیموتائوس باب ۶، آیه ۱۵ و ۱۶ می گوید که خدا: "که آن را متبارک و قادر وحید و ملک الملوک و رب الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد. که تنها لا یموت و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده و نمی تواند دید. او را تا ابد آباد اکرام و قدرت باد. آمین." به نظر می رسد که هدف این آیه ها این است که خدا تنها وجود جاودان است ولی می دانیم که مسیح بر گناه غلبه کرد و اکنون جاودانه است. همچنین فرشته ها نمی میرند (لوقا، باب ۲۰، آیات ۳۵ و ۳۶)

آیاتی که در بالا ذکر شد بیان می کند که خدا تنها منبع جاودانگی است. او تنها کسی است که همیشه وجود داشته است و می تواند به دیگران جاودانگی بخشد. او مسیح را از مردگان برخیزاند و او را جاودانه کرد. فرشتگان نیز جاودانگی خود را از خدا دارند بنابراین بجز خدا در حال حاضر تنها مسیح و فرشتگان جاودانه اند. خبر خوب این است که ما نیز به واسطه نجاتی که مسیح برایمان به ارمغان آورد امکان جاودانه شدن را داریم ما می خوانیم که او "موت را نیست ساخت و حیات و بی فسادی را روشن گردانید به وسیله انجیل" (دوم تیموتائوس، باب ۱، آیه ۱۰)

زندگی جاودان برای همه نیست

وعده زندگی جاودان تنها به کسانی داده شده است که محبت خدا را پذیرفته باشند. ما همه انتخاب داریم: "به هرکس بر حسب اعمالش جزا خواهد داد. اما به آنانی که با صبر در اعمال نیکو طالب جلا و اکرام و بقایند حیات جاودانی را، و اما به اهل تعصب که اطاعت راستی نمی کنند بلکه مطیع نا راستی می باشند خشم غضب و عذاب و ضیق بر هر نفس بشری مرتکب بدی می شود. لکن جلال و اکرام و سلامتی بر هر نیکوکار" (رومیان، باب ۲، آیه ۶ تا ۱۰)

اگر بجای جاودانگی در پی خواسته های خود باشیم دیگر هیچ امیدی به زندگی آینده نیست. زندگی جاودان هدیه خداست. هیچ یک از ما، هرچقدر هم نیکو کار، لایق آن نیستیم. به عنوان یک گناه کار تنها می توانیم برای هفتاد و یا هشتاد سال انتظار لذت بردن از خوشی های این دنیا را داشته باشیم مگر اینکه با امید زندگی جاودان در عیسی مسیح به گور رویم در غیر این صورت تجزیه شده و به خاک برمیگردیم و در برکت زندگی در پادشاهی شریک نمی شویم. تمام شخصیت های بزرگ کتاب مقدس که وعده های خدا را باور کردند این امید را داشتند. پولس و یوحنا همانند دیگر رسولان نیز به امید زندگی جاودان بودند (تیتوس، باب ۱، آیه ۱ و ۲- رساله اول یوحنا، باب ۲، آیه ۲۵). عبرانیان باب ۱۱ افراد زیادی از عهد عتیق را نام میبرد که در انتظار زمان بهتری در آینده بودند. زندگی جاودان توسط عیسی مسیح به ایماندارانی داده می شود که در داوری پس از رستاخیز حضور دارند مسیح گفت: "و اراده پدری که مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد، چیزی تلف نکنم بلکه در روز بازپسین آن را برخیزانم. و اراده فرستنده من این است که هرکه پسر را دید و بدو ایمان آورد حیات جاودانی داشته باشد و من در روز بازپسین او را خواهم برخیزانید" (یوحنا، باب ۶، آیه ۳۹ و ۴۰)

"روز بازپسین" روز بازگشت مسیح خواهد بود: "زیرا که پسر انسان خواهد آمد در جلال پدر خویش به اتفاق ملائکه خود و در آن وقت هرکسی را موافق اعمالش جزا خواهد داد. متی، باب ۱۶، آیه ۲۷. پولس رسول از امید خود می نویسد: "بعد از این تاج عدالت برای من حاضر شده است که خداوند داور عادل در آن روز به من خواهد داد. و نه به من فقط بلکه نیز به همه کسانی که ظهور او را دوست می دارند." (دوم تیموتائوس، باب ۴، آیه ۸)

زندگی جاودان، زندگی ابدی، فناپذیری

عبارات "زندگی جاودان" و "زندگی ابدی" از یک ریشه یونانی می آیند و معنای مشابهی دارند. زندگی جاودان تفاوت کمی با فناپذیری دارد.

- فناپذیری هدیه خدا برای زندگی ابدیست. و کاملاً متضاد با وضعیت فناپذیری اکنون ما دارد. (اول قرتیان، باب ۱۵، آیه ۵۳)

• عبارت "زندگی ابدی" به کیفیت زندگی که توسط ایمانداران واقعی سپری می شود اشاره دارد برای زمانی که فنا ناپذیر می شوند. شامل "زندگی در آینده" می شود.

زمان بازگشت مسیح ایمانداران واقعی مکتبی در پادشاهی خدا دریافت کرده و جاودانه می شوند. اذهان آنها نیز تغییر یافته و از گناه و وسوسه آزاد می شود و تنها بار اراده و قوانین خدا پر می شود. در آن زمان آنها به واقع خدا را خواهند شناخت و هماهنگ با او زندگی خواهند کرد. این منظور کتاب مقدس از زندگی جاودان است. کیفیتی از زندگیست که شخصیت شگفت انگیز خدا را نشان می دهد روشی از زندگی که مسیح به ما نشان می دهد اگرچه اکنون ما فنا ناپذیری را دریافت نکرده ایم اما حسی در ایمانداران واقعی وجود دارد که می توانند زندگی جاودان داشته باشند. مسیح درست قبل از مرگش دعا کرد: "ای پدر ساعت رسیده است پسر خود را جلال بده تا پسر تو را جلال دهد. همچنان که او را بر هر بشری قدرت داده ای تا هر چه بدو داده ای به آنها حیات جاودانی بخشد و حیات جاودانی این است که تو را خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند." (یوحنا، باب ۱۷، آیات ۱ تا ۳)

این آیات نشان می دهد که کسانی که ذهن خود را با امور خدایی پر می کنند به نوعی در همین دنیا حیات جاودانی را یافته اند. پس اگر اکنون هماهنگ با خدا و مسیح زندگی کنیم در مورد ما گفته می شود که: "خدا حیات جاودانی به ما داده است و این حیات پسر اوست" (اول یوحنا، باب ۵، آیه ۱۱). اگر زندگی خود را در راه خدا ادامه دهیم خدا به واسطه فیض خود پاداش ما را با زندگی جاودان می دهد و همیشه هماهنگ با او خواهیم بود. پس زندگی ما هم جاودانه و هم ابدی خواهد بود اما اگر در پی زندگی جاودان و امثال مسیح نباشیم خدا نیز هنگام بازگشت مسیح به ما زندگی جاودان نخواهد داد. این موضوع اهمیت ترک امور دنیایی و پرداختن به راه روش خداوند را بیان می کند. تفاوتی بین شناخت خدا و شناخت در مورد خدا وجود دارد. تنها با خواندن و تفکر کردن در مورد پیام مقدس می توانیم به شناخت و محبت در مورد خدا برسیم. برای داشتن زندگی ابدی، باید این کار را انجام دهیم.

مقدسین

گناه ما را از خدا جدا می کند. خدا خالص و درستگار و عادل است و کاملاً از افکار و خواسته ها و آرزو ها و روش های انسانی به دور است. به این نحو خدا مقدس است (جدا شده). اگر می خواهیم فرزند خدا شویم باید خود را از افکار و فعالیت های شریرانه دنیای پیرامون جدا کنیم باید تلاش کنیم همانند خدا مقدس باشیم: "و چون اینای اطاعت هستید، مشابه نشوید بدان شهوای که در ایام جهالت می داشتید بلکه مثل آن قدوس که شما را خوانده است. خود شما نیز در هر سیرت، مقدس باشید. زیرا مکتوب است: "مقدس باشید زیرا که من قدوسم" اول پطرس، (باب ۱، آیات ۱۴ تا ۱۶)

در اولین روز خلقت خدا نور را از تاریکی جدا کرد. کتاب مقدس از نور برای نشان دادن راه خدا و از تاریکی برای نشان دادن گناه استفاده کرده است. اول یوحنا، باب ۱، آیه ۵ تا ۷. همانقدر که نور از تاریکی دور است ما نیز باید همان فاصله را با گناه حفظ کنیم: "شب منقضی شد و روز نزدیک آمد. پس اعمال تاریکی را بیرون کرده، اسلحه نو را بپوشیم. و یا شایستگی رفتار کنیم چنانکه در روز نه در بزم ها و سکرها و فسق و فجور و نزاع و حسد، بلکه عیسی مسیح خداوند را بپوشی و برای شهوات جسمانی تدارک بینید." (رومان، باب ۱۳، آیه ۱۲ تا ۱۴).

کلمه مقدسین در کتاب مقدس به معنای جدا شده است. برای توصیف ایمانداران واقعی به کار برده شده است چون خود را از تاثیرات شریرانه دنیای پیرامون جدا کرده اند و ویژگی های زندگی جاودان را در این دنیا نشان می دهند. پولس رسول آنان را اینگونه توصیف می کند: "پولس به اراده خدا رسول عیسی مسیح، به مقدسینی که در افسس می باشند و ایمانداران در مسیح عیسی" افسسیان، باب ۱، آیه ۱. همچنین اعمال، باب ۹، آیه ۱۳ - باب ۲۶، آیه ۱۰ و فیلیپیان، باب ۴، آیه ۲۱ را ببینید. مقدسین افرادی که رهبر کلیسا ها لقب می دهند نیستند.

مقدسین ایمانداران واقعی اند. مقدس یعنی جدا شده، ایمانداران واقعی همانند انسان های دنیا نیستند. در عوض تلاش می کنند همانند خدا و عیسی مسیح باشند.

ایمانداران واقعی مقدسین خطاب می شوند چون زمان بازگشت مسیح جاودانه می شوند و از جمعیت فانی پادشاهی خدا جدا خواهند بود. مقدسین راه خدا را به افراد فانی آموزش می دهند. آنها همچنین به همراه عیسی مسیح بر جهان حکمرانی کرده و جزء دولت او می شوند. آنها با عدالت، خرد و قدرت حکومت کرده و مشکلات دنیا حل خواهد شد. دولت مردان قادر به حل مشکلات نیستند. دلایل زیادی بر آن وجود دارد. برای مثال، رهبران و سران دنیا:

- همیشه صادق و عادل نیستند.
- گاهی علاقت خود را بر دیگران ترجیح می دهند.
- به اندازه کافی باهوش نیستند. تا مشکلات دنیای امروزی را حل کنند.
- منبع و یا قدرت کافی برای اجرای برنامه ها را ندارند.
- گاهی موفق به پیشرفت می شوند اما پس از مدتی پیر و یا بیمار شده و در نهایت می میرند.

مقدسینی که زندگی جاودان دریافت می کنند قادر به گناه کردن نیستند و هرگز تغییر نکرده و ضعیف نمی شوند. آنها به همراه مسیح در پادشاهی خدا با قدرت و عدالت فرمانروایی می کنند.

مقدسین فناپذیر چگونه هستند؟

افراد زیادی می خواهند بدانند که وقتی ایمانداران واقعی فناپذیر می شوند به چه شکل خواهند بود. آیا قابل تشخیص خواهند بود؟ اگرچه تمام جزئیات را نمی دانیم کتاب مقدس اطلاعاتی در این مورد در اختیار ما قرار می دهد. عیسی مسیح پس از رستاخیزش دارای جسم بود و شاگردان قادر به لمس آن بودند. اگرچه پس از ظهور معجزه آسای او در مقابلشان

برای چند لحظه پنداشتند که مسیح تنها روح است. اما مسیح به آنان گفت: "دستها و پایهایم را ملاحظه کنید که من خودم هستم و دست بر من گذارده ببینید، زیرا که روح گوشت و استخوان ندارد چنانکه می نگرید که در من هست." (لوقا باب ۲۴ آیه ۳۹)

واضح است که عیسی مسیح که اکنون جاودانه است. جسمی به همراه "گوشت و استخوان" داشته است. متون نمی گویند که او گوشت و خون داشته است چون در واژگان کتاب مقدس "جان جسد در خون است" (لاویان باب ۱۷ آیه ۱۱). به عبارتی دیگر زندگی معمولی احتیاج به خون دارد. اما عیسی مسیح اکنون با قدرت خدا زندگی می کند.

وقتی که مسیح به مردم زندگی جاودان می دهد جسم نفسانی آنها به "جسم روحانی" تبدیل می شود (اول قرتیان باب ۱۵ آیات ۴۴ تا ۵۳). جسم جدیدشان دیگر به خون نیازی ندارد چون توان و نیروی خود را از خدا خواهد گرفت. هرگز از بیماری و درد زجر نمی کشند و هرگز پیر نمی شوند و نمی میرند: "و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد و درد دیگر رو نخواهد نمود زیرا که چیزهای اول در گذشت." (مکاشفه باب ۲۱ آیه ۴)

شگفتیهای زندگی جاودان

استفاده از لذت های خدادادی امری شگفت انگیز است. و همچنین می توان از برکاتی همانند سلامتی، قدرت، صلح و آرامش، امنیت و دانش بیشتر در مورد خدا بهره مند شد. دیگر لزومی ندارد که مقدسین با گناه دست و پنجه نرم کنند. فرصت زندگی جاودان به شرط ماندن در ایمان، در اختیار افراد فانی که امور خدایی و اهداف باشکوهش به آنها آموزش داده شد نیز قرار خواهد گرفت. حتماً به خاطر دارید که در قرن اول برای مدت کوتاهی رسولان برای مدت کوتاهی عطایای روح القدس را دریافت کردند (درس ۲۱). بعضی از آنها توانستند به زبانهای دیگر کلام را تدریس کنند. بعضی توانستند بیماران را درمان کرده و بیماران ذهنی را معالجه کنند. این هدایا تنها برای "اولین بار" بودند. نمونه ای از هدایای روح القدس که در پادشاهی خدا صاحب آن می شوند.

چه تصویر بی نظیری از آینده و زمان بازگشت مسیح داریم. زندگی جاودان هرگز به اتمام نمی رسد. شاید فهمش برای ما سخت باشد چون با زندگی امروزی بسیار متفاوت است. برخی گمان می کنند که زندگی ابدی شاید خسته کننده باشد اما خدا هرگز وعده بدی نمی دهد. ما قادر به درک شگفتیهای آن زمان نیستیم. وقتی پادشاه تمام شود زمان بهتری فرا خواهد رسید سپس رابطه کاملی بین خالق و مخلوق برقرار می شود. (اول قرتیان باب ۱۵ آیه ۲۸) این برنامه خدا از آغاز بود: وعده زندگی جاودان.

خلاصه:

- ۱) اکنون تنها خدا، فرشته ها و عیسی مسیح فناپذیرند.
- ۲) در داوری، عیسی مسیح به ایمانداران واقعی (مقدسین) زندگی جاودان خواهد داد.
- ۳) افرادی که جاودانه شده اند جسم روحانی خواهند داشت و هرگز متوجه درد و رنج و بیماری نمی شوند و پیر نمی شوند و از قدرت خدا انرژی می گیرند.
- ۴) مقدسین ایمانداران واقعی هستند و کسانی که سران کلیساها ادعا می کنند نیستند.

آیاتی برای مطالعه:

یوحنا باب ۳ آیه ۱۶

دانیل باب ۱۲ آیات ۱ تا ۳

اول قرتیان باب ۱۵ آیات ۵۰ تا ۵۷

یوحنا باب ۱۷